

Király Ignác: Három piarista iskolázottságú testvérbarátomról emlékezem most. Életük mélyebb megismeréséhez mindenkinek elérhető a Bokorportál honlapunk, az Érted Vagyok és a Koinónia kiadványaink. Most a személyes szeretet jegyében az én emlékeimet osztom meg veletek...

id. Gyombolai Márton [1935-2015]

Nagycsaládos sorstársam, a Bokor költője, lelkigyakorlatokban és közösségi szolgálatokban testvérbarátom. Marci bátyámat sem állhatták a kommunisták. A magyar nyelv és irodalomban elért kiváló országos verseny eredménye miatt felvették a pedagógiai főiskolára. Az '56-os Petőfi Kör tagjaként bebörtönözték és természetesen, utána '89-ig nem taníthatott.

Végül egy oktatási intézmény igazgatását megkapta, de kapott mellé egy öntudatos párttitkárt is. Ez a pártember nekem később főigazgatóm lett a NEI-ben, de már leszelídült változatban. Mikor megtudtam főnökömtől közös múltjukat, nem bírtam megállni, hogy meg ne kérdezzem Marci bácsit, hogy hogyan tudott ilyen intenzív bokros életvitellel egy fedél alatt dolgozni egy ilyen pártaktivistával? Azt válaszolta, hogy „Neki megmondta a párt, hogy mit, hogyan csináljon, nekem pedig megmondta ezt a jézusi lelkiismeretem.”

Szegheő József, Totya [1949-2015]

Ki ne tudná, hogy piarista tanár testvérbarátunk milyen sokféleképpen szolgált a Jézus és egyháza ügyét! A www.szepe.hu, a CD, DVD, MP3 stb. eszközökön milyen tartalmas anyagokat tett számunkra elérhetővé!

Mindenben részt vállalt, amiben csak tudott. Még betegsége ellenére, a Képviselőtestületben való szolgálat is vállalta.

2015 szeptemberében indult a szorgalmi évünk a KV-ban is és éppen én lettem a titkár. Belékaroltam Totyába, hogy felvessem és megbeszéljük, hogy mit kellene tennünk, hogy a Bokortól eltávolodó papjainkat visszaszereltessek? Megbeszéltük, hogy ezt mi ketten hogyan fogjuk szolgálni. Úgy szerettem vele tervezni és dolgozni! Ezek után néhány hétre betegsége, ami 2011 óta gyötörte, elragadta tőlünk. Bevallom, hogy égre tekintően morogtam, hogy ez most miért alakult így? Nem is jutottam semmire a közös tervünkkel. Személyes szeretetének emlékére nekiláttam és elkészítettem a tőle kapott recept alapján a 15 gyógyfüves „Rendi Bradyt”, mely akkor is ízlett, mikor ő kínált vele először, és azóta is rá emlékeztet. Össze nevetve mondtuk egymásnak: „Csakis mértékkel és belsőleg.” Totya a személyes testvérbarátságban a szolgálat és a mindvégig kitartó jézusi hűség példája.

Vincze Endre [1945-2021]

A Bokor Bandijai között a kiemelkedően életigenlő és szolgáló Bandink Endre volt. Nagycsaládos sorstársam és a családokért sokat tevő férj, apa, nagypapa volt (mikor elhunyt 35 unokájuk volt, nekünk még csak 31 van). Figyeltem is életüket, megoldásaikat, hiszen a jó pap is holtáig tanul és mégis butácskán hal meg.

A gyerekek egymás közötti okoskodásaira családi szállóigéje volt, hogy „Ne szakértsed, szeres-sed!” – mondta ezt tanári szelídséggel.

Egyik leányomnak számtek tanára volt. A táblánál le s fel járva magyarázott, szinte csukott szemmel. A betyár diákok egyszer még fogadtak is, hogy nekimegy-e a széknak, asztalnak a csukott szemű tanár úr. Nem ment neki. A folyosón is úgy ment, mint egy szerzetes, aki meditál. Mondták is a fiatalok: „Kussoljunk, ne zavarjuk a tanár úr elmélkedését.” Az osztály úgy érezte, hogy úgy bánt velük, mintha mindenki az ő kedves gyermeke lenne. Az érettségi napján már korábban bent volt, és elmondta az izguló osztályának a vizsgaelnök gyengéit, hogy mivel lehet nála kedvezményeket elérni. Természetes, hogy mindenki ötösre vizsgázott. A ma már szülőkké fejlődött diákok azóta is hálásak, hogy ilyen tanáruk is volt. Mindannyian tudjuk, hogy mi a fogócska. Velem Bandi ismertette meg az új szót, hogy „zavarócska”. Ezt a céltalanul, egymást kergető gyerekeket látva fogalmazta így. A jézusi célra rendezett testvérbarátunk szavai hitelesek, mert felülről és belülről vezérelt ember volt.

Legyen áldott mindhárom testvérbarátunk most és mindörökké!